

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermanni Conringii De Antiquitatibus Academicis Dissertationes

Conring, Hermann

Helmeftadii, 1674

Supplementum LXI. Ad pag. CXXIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12929

autem universas sustulit Vespasianus. Idem ex Gittin memora-
 verunt, in urbe Bitter, quæ item cruentâ clade à Romanis
 perdita est, fuisse synagogas quadringentas, ut alibi alias. Et
 verò inprimis olim celebraræ Jafnensis, Zephoriana, Cæsa-
 riensis & Tiberiensis. De Bitterensi quæ narrant Judæi
 talia sunt, ut fidem non mereantur: singulas nempe synago-
 gas habuisse quadringentos magistros, & quemlibet magistro-
 rum quadringentos auditores. Reapse tamen magis insana
 sunt mendacia quæ jactant Judæi de suo R. Hillel & Rabbi
 Akiba. Illi nempe fuisse aliquot auditorum millia: quorum
 octoginta ita eminuerint, ut triginta fuerint digni divina
 conversatione ad instar Mosis, triginta alii digni in quorum
 honorem sol subsisteret Josuæ exemplo, reliquis excelsum
 nomen inter doctos obtinentibus: Akibam audivisse discipu-
 los viginti quatuor mille. Mitto similes alias Judæorum por-
 tentosas fabulas. Videtur autem, si non omnes illas syna-
 gogas veteres, quæ ita laudantur à Thalmudicis, saltim plæras-
 que, fuisse Pharisaicas: quoniam illa secta & Thalmudicos &
 reliquos post Judæos infecit. Non enim Sadducæi potue-
 runt admittere in scholis suis Mischnam, utpote quæ tota sit
 Pharisaica. In omnibus porrò paulò majoribus oppidis
 fuisse saltim aliquam synagogam, recte colligunt eruditi ex
 hisce verbis Tituli Megilla: *Quænam est civitas magna? Ea, in
 qua erant decem homines otii: si hoc numero minor, jam vicus est.*
 Homines nempe otii sunt doctores synagogici. Verùm
 non licet tutò Thalmudicis narrationibus fidere.

SUPPLEMENTVM LXI.

Ad pag. cxxiv.

Notavimus in Dissertatione, sedisse quondam doctores
 Judaicos in cathedra editiore: auditores porrò sedisse
 in terra quasi ad pedes magistrorum, iam pridem à multis est

Yy. 2

obsere

observatum. Illustrabimus id ipsum uno duntaxat testimonio Ludovici de Dieu, viri in hac literatura magni, qui ad illa Actuum Apostolicorum XII, ubi Paulus ait sese educatum *ὡς τὴν πόδα γαμαλιήλ*, ita commentatus est. *Sedebat magister in loco editiore: discipulus dicebatur prostratus sive jacens in solo ad pedes magistri. Tamdiu dicebatur parvus, & tempus illud parvitas. Inde erat juvenis, neque vocabatur nisi nomine patris, Exempli gratia filius Simeonis. At post impositionem manuum, qua ad Rabbinitum promovebatur, appellabatur Rabbi David filius Simeonis. Hic dum esset socius magistri non amplius jacebat in solo, at nec sedebat sedente magistro, sed erat inclinatus sive in latus recumbens. At quum factus esset doctor Legis, vocareturque Magister noster Rabbi, sedebat quum alios juniores aut imperitos doceret, at stabat coram alio Rabbi sene. Hæc ille.*

SUPPLEMENTVM LXII.

Ad pag. cxxv & sequentem.

IN Dissertatione diximus, Judæos olim suos magistros certis ritibus initiasse. Et verò primùm collocaverunt in cathedram: deinde tradiderunt iis clavem & pugillares: tertio imposuerunt manus: denique renunciaverunt eos Rabbinitum titulo. Digna lectu de hoc argumento congeffit Jacobus Altingius *l. de Ebræorum Republica scholastica pag. 106 & seqq.* Præclara etiam sunt quæ de hisce commentatus est vir perquam insignis Joannes Seldenus, in Commentario ad Eutychie Patriarchæ Ægyptii Alexandrinæ Ecclesiæ Origines n. x. pag. 18 & seqq. usque ad 23. Ut nunc silentio præteream dicta Josepho Scaligero, Cunæo, Buxtorfio, Grotio, Salmasio & aliis.

Quod porrò monuimus, à Judæis tradi; quasi olim Syndrii testimonium fuerit necessarium, illud ab Hillele esse institutum, docet Seldenus. Placet tamen etiamnum, id quod diximus nos in Dissertatione. Quæ